Cantate ved det Norske Universitets halvhundredaarsfest den 2den September 1861 / text af I.S. Welhaven; musik af C. Arnold.

Contributors

Welhaven, Johan Sebastian Cammermeyer, 1807-1873. Royal College of Surgeons of England

Publication/Creation

[Christiania]: Brögger & Christie's bogtr, 1861.

Persistent URL

https://wellcomecollection.org/works/ga28nptz

Provider

Royal College of Surgeons

License and attribution

This material has been provided by This material has been provided by The Royal College of Surgeons of England. The original may be consulted at The Royal College of Surgeons of England. where the originals may be consulted. This work has been identified as being free of known restrictions under copyright law, including all related and neighbouring rights and is being made available under the Creative Commons, Public Domain Mark.

You can copy, modify, distribute and perform the work, even for commercial purposes, without asking permission.

Wellcome Collection 183 Euston Road London NW1 2BE UK T +44 (0)20 7611 8722 E library@wellcomecollection.org https://wellcomecollection.org 9

CANTATE

VED

DET NORSKE UNIVERSITETS HALVHUNDREDAARSFEST

DEN 2DEN SEPTEMBER 1861.

TEXT AF I. S. WELHAVEN, MUSIK AF C. ARNOLD.

Digitized by the Internet Archive in 2016

https://archive.org/details/b22462934

Chor.

Vi prise dig du Lysets Gud, som i vort Støv din Klarhed tænder, og strøer i dine Verdner ud en himmelsk Sæd med milde Hænder. Hos dig, hvis Øie vogter Stjernehæren, og ser i vore Sjele, hos dig i Takkebøn vi dvæle; thi dit er Riget, Magten og Æren!

Svarende Chor.

Ja, lover ham med Sjel og Mund for denne Mindets Høitidsstund med Glæden over Aandelivet! Sandhedslængsel, Troens Styrke har hans Visdom Norden givet; af hans Dyb vor Stamme fik Forskeraand og Alvorsblik, som ser hans Lys i Tidens Mørke.

Recitativ.

Lysets Fest til Betragtning kalder; Blikket naaer Mimers Gyldenalder med dens Gry af Guddomsvæld; Harpers Guld i dets Opgang skinner, og med Runer og med klare Tinder staaer i Morgenskjeret Norges Fjeld.

Solo med Chor.

Fjeldets Aand Harpen tog,
stemte den til Valasangen;
alvorsfuldt Varslet drog
vidt om Land i Solopgangen:
Denne Dagning skal formørkes,
onde Magters Idræt styrkes,
Mulmtid ruge over Vangen.
Men paany skal Mørket brydes,
og i Ly af hellig Fred,
Verdens dybe Gaade tydes.
Engang skal, for Asers Rige,
Dag med Lys, som ei gaaer ned,
af de øde Nætter stige.

Recitativ.

Det sandes, det fuldendes
gjennem de lange Seklers Rad;
i Norges Saga kjendes
en Tone af Valas Verdenskvad.
Den vidner om Glands, der sank og svandt
i vinterlig Folkedvale;
den hilser en Dag, som atter randt,
og vakte de stille Dale.

Arie med Chor.

Deilig opsteg over Strande
Dag paany med Lærkers Røst.
Da fik Nor en skyfri Pande
og et mildt forynget Bryst.
Hellig er du at erindre
Dag, som kroned Slægters Haab,
længe drømt i Folkets Indre,
hilset af dets Jubelraab!

Deiligt reistes i din Morgen Visdoms Hal i Granelund;
Folkets Arv, som laae forborgen, glimted frem af Templets Grund; frydfuldt blev til Altret baaren Tempelskat fra hver en Egn; Spirerne til Frihedsvaaren fik et Værn i Hallens Hegn.

Her har Nor paa Odelsgrunden sine Syners Idavold, her blev Runeskriften funden paa det gyldne Ahneskjold. Her er Verdens Gaade tolket i et Ly af hellig Fred, herfra skinner over Folket Lys af Sol, som ei gaaer ned.

Vexelsang.

Lifligt er Mindeharpernes Kald, og et Folk til Tonerne lytter; thi som til Helg over Dalenes Hytter Festdagen kalder fra Visdommens Hal. Aandeligt her, i Erindringens Spor, samles Disciplernes spredede Skare; vidt over Vang, til vort festlige Chor, Gjenlydstoner fra Fjeldene svare.

Recitativ med Chor.

I Hallen, der staaer helliget og fredet, et halvt Aarhundred er tilbagelagt, og rigt og vidt den har sin Fylde bredet. Thi som Lys, der i hver Farve spiller, og som Væld, der nærer tusind Kilder, er for Slægterne dens milde Magt.

Vi signe Eder, i vort Jubelmøde, I, som brød Fjeld for Hallen, og holdt Stand, hvor Grunden lagdes i et vidtstrakt Øde. Ja, med Fryd I løfted tunge Byrder, og fra Høiderne, som Folkets Hyrder, har I hilset et forjettet Land.

Recitativ og Arie.

Norges Land er for Lyset vundet, i dets Krands Laurens Løv er bundet, og fra Hallen vaier Friheds Flag. Visdoms Hal, Folkets Værn og Smykke, signet stande du fra Dag til Dag, fast i Grund, med Klarhed under Tag, fattet ind i vore Dales Lykke! Chor.

Vi løftes fra Jordens Vraa;
vi dvæle med Sjelens Øie,
hvor Folkeaanderne staae
om Thronen i det Høie.
Der flammer i Norges Aand
et Haab, som ei vil svige;
løst er hans Vingers Baand,
mægtigt hans Tanker hige.
Vis ham, o Herre, med styrende Finger,
Straalernes Vei for hans hævede Vinger,
styrk ham til Daad i dit evige Rige!

BRÖGGER & CHRISTIE'S BOGTRYKKERIE.